

РЕШЕНИЕ

№ 3011

гр. София, 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2223** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение № 306/25.01.2022 г. по НАХД № 7989/2021 г. на СРС, НО, 14 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 22-007307/23.03.2021 г., издадено от директора на ДИТ-С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция на основание чл. 415, ал. 1 от КТ.

В касационната жалба се твърди, че постановеното от СРС решение е незаконосъобразно. Моли се решението да бъде отменено. Претендират се разноски за две съдебни инстанции.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – директорът на ДИТ-С. – в съдебно заседание се представлява от юрк. П., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор М., която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за

установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че в периода 19.10.2020-11.11.2020 г. била извършена проверка по спазването на трудовото законодателство на [фирма].

Резултатите от проверката за обективирани в Констативен протокол № ПР2028641/11.11.2020 г. В т. 5 от констативния протокол било дадено задължително предписание дружеството да начисли и изплати до пълния размер уговореното трудово възнаграждение на А. Б. С., на длъжност „работник строителство, което да не е по-малко от минималните ставки на заплащане, установени за същата или сходна работа в приемащата държава А. за м. 12.2018 г., съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 4 от наредбата за условията и реда аз командироване и изпращане на работници и служители в рамките и предоставяне на услуги от 2017 г.

Даденото предписание било със срок за изпълнение 27.11.2020 г.

От контролните органи била извършена повторна проверка в периода 07.01.2021-15.02.2021 г., резултатите от която били обективирани в Констативен протокол № ПР2100403/15.02.2021 г. При проверката било установено, че даденото предписание в т. 5 от Констативен протокол № ПР2028641/11.11.2020 г. не е изпълнено в определения срок.

Съставен бил АУАН № 22-007307/15.02.2021 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 22-007307/23.03.2021 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Касационният състав приема за неоснователно направеното в касационната жалба възражение за нередовно връчване на съставения АУАН.

По силата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие. Страните не спорят, че акта е съставен в отсъствие на нарушителя, поради невявяването му на получена нарочна покана за това от ДИТ-С.. Поканата е надлежно връчена на управителя на дружеството. Представен е констативен протокол от 15.02.2021 г., в който е посочено, че на определената за съставяне на АУАН дата – 15.02.2021 г. не се е явил управителят или законен представител на дружеството. По делото пред районния съд е представено писмо изх. № 21007829/16.02.2021 г., с което дружеството работодател е уведомено, че срещу него са съставени АУАН по реда на чл. 40, ал 2 от ЗАНН за извършени административни нарушения, сред които и процесният АУАН. Видно от приложената обратна разписка писмото е изпратено на седалището и адреса на управление на дружеството: [улица], но пратката е върната с отбелязване, че получателят е непознат на адреса. Поради това органите на ДИТ-С. са пристъпили към връчване на акта по реда на чл. 41б, ал. 3 от КТ. На таблото за обявления в ДИТ-С. е поставено съобщение за съставянето им.

Касационният състав приема, че са изпълнени предпоставките на този особен ред за връчване, поради което не е нарушено правото на защита на наказаното лице в административно-наказателния процес.

По силата на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки - да дават задължителни предписания на работодателите, предприятията ползватели, органите по назначаването и длъжностните лица за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. Както правилно е посочил СРС, даденото предписание не е било изпълнено в определения срок.

Настоящият касационен състав счита, че дружеството правилно е санкционирано на основание чл. 415, ал. 1 от КТ. Съгласно тази разпоредба, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Съобразно посочената норма, административно-наказателна отговорност носи лице, което не изпълни задължително предписание, на което е било адресат, дадено във връзка с неспазване от негова страна на вменени му задължения от трудовото законодателство.

В конкретния случай е установено, неизпълнението на задължително предписание, дадено на касатора със срок за изпълнение до 27.11.2020 г. Твърдението в касационната жалба, че работодателят е положил дължимите усилия да изпълни даденото му предписание, е неотнормено. От значение при преценката на осъществяването на фактическия състав на констатираното нарушение е обстоятелството дали в дадения срок са представени доказателства за изпълнение на даденото предписание. В случая, такива липсват, поради което установеното нарушение е безспорно доказано.

Определената имуществена санкция от 1 500 лв. е в законоустановения минимум, поради което същата не следва да бъде намалявана.

Както правилно е приел СРС не са налице основания за приложение на чл. 415в от КТ. Касационният състав споделя изцяло изводите на въззивния съд в тази насока и на счита за нужно да ги преповтаря.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски в производството на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 306/25.01.2022 г. по НАХД № 7989/2021 г. на СРС, НО, 14 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя К. М. К., да заплати на ДИТ-С. сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.